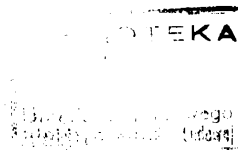

Warszawa, 20 listopada 1933 r.

E05c 9/18 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18751.

Kl. 68 b, 17.

Stanisław Wróblewski
(Warszawa, Polska).

Zamknięcie do nadświetla.

Zgłoszono 8 lutego 1932 r.
Udzielono 16 sierpnia 1933 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu do otwierania i zamykania nadświetla. Podstawowe części tego przyrządu stanowią dwa haki, współdziałające ze sobą, oraz stalowa (metalowa) linka, przeciągnięta przez metalową rurkę o małej średnicy. Przesuwanie tej linki wywołuje w rurce tarcie, wystarczające do utrzymania nadświetla w każdym dowolnym nachyleniu. Zamykanie nadświetla, to jest szczepianie, względnie rozczepianie haków, jest uskuteczniane tą samą linką.

Fig. 1 przedstawia przyrząd w widoku z boku, fig. 2 — w widoku z przodu, a fig. 3 — widok okna z odchylonym nadświetlem.

Przyrząd składa się z dźwigni *a*, przy-

twierdzonej wkrętkami do ramy nadświetla, z ruchomego haka *b*, połączonego przetyczką *s* z dźwignią *a*; trzon haka posiada na drugim, do góry odchylonym końcu, zgrubienie *g*, zaopatrzone w wyżłobienie *z*. Hak *c* jest przymocowany na stałe do futryny. Zęby haków *b* i *c* zachodzą na siebie. Rurka metalowa odpowiedniej średnicy jest przytwierdzona klamrami do futryny w ten sposób, że jej pod kątem 90° odchylony wylot *w* znajduje się nieco ponad hakiem *c*. Przeciągnięta przez tę rurkę linka stalowa (metalowa) wchodzi swym górnym wystającym końcem w wyżłobienie *z* ruchomego haka *b*. W wyżłobieniu tem linka jest zaciśnięta płytką *p* przy pomocy nakrętek *n*₁ i *n* śrub *s*.

Na drugim końcu linki znajduje się drążek z rączką *r*, umieszczony w prowadnicy z rurki metalowej *o*₁. Linka jest prowadzona w drugiej prowadnicy *o*.

Wskutek posunięcia drążka w górę, przesuwana jest linka stalowa. Ruch ten na przestrzeni pierwszych kilku milimetrów powoduje przechylenie haka *b* i rozczepienie się haków, następnie koniec linki działa na ramę nadświetla, którą odpycha od futryny, aż do przekroczenia martwego punktu, poczem zaczyna działać sam ciężar opuszczającego się nadświetla, linka zaś służy do powstrzymywania ruchu, względnie do utrzymywania nadświetla w odpowiednim nachyleniu do pionu.

Przy zamykaniu zachodzi działanie odwrotne: wskutek pociągnięcia rączki w dół, linka pociąga ramę nadświetla do futryny. W ostatniej chwili tego ruchu hak *b* trafia swoim zębem na ukośną powierzchnię wystającego z futryny haka *c*, po której wślizguje się aż do zaskoczenia za ząb tego haka, co powoduje zamknięcie nadświetla.

W celu całkowitego odłączenia nadświetla od linki, wystarczy wyciągnąć prze-

tyczkę *s*, poczem nadświetle daje się swobodnie otworzyć aż do 180°.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie do nadświetla, znamienne tem, że posiada stały hak (*c*) oraz ruchomy hak (*b*), do którego trzonu jest przymocowana półsztywna metalowa linka, służąca do odchyłania tego haka przy otwieraniu nadświetla oraz do odpychania zwolnionego nadświetla.

2. Zamknięcie do nadświetla według zastrz. 1, znamienne tem, że metalowa linka jest osadzona w metalowej rurce o małej średnicy, wskutek czego w czasie przesuwania linki powstaje tarcie, wystarczające do utrzymania nadświetla w nadanem nachyleniu.

3. Zamknięcie do nadświetla według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że hak (*b*) jest osadzony na przetyczce (*s*), tak iż nadświetle może być łatwo odłączone od linki.

Stanisław Wróblewski.

FIG. 1

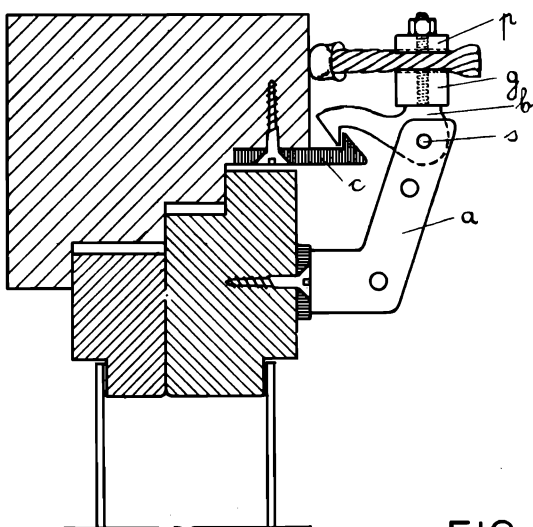

FIG. 2

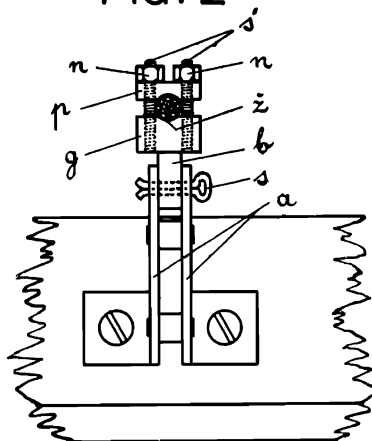

FIG. 3

